

பல்ல, பல, சில, உள்ள, இல்லவென்னும் ஐந்துபெயரும் தம்மையுணர்த்தி நின்றன. அல்லன பொருளுணர்த்தி நின்றன. 2

வினைப்பெயர்க்கிளவியாவன வருவது, செல்வது என்பன. பண்புகொள் பெயராவன கரியது, செய்யது என்பன. இனைத்தெனக்கிளக்கு மெண்ணுக்குறிப்பெயர் ஒன்று, பத்து, நூறு எனவெண்பற்றி எண்ணப்படும் பொருண்மே நின்றன. ஒப்பினாகிய பெயர்நிலையாவன பொன்னன்னது, பொன்னன்னவை என்பன. 3

முன்னையவைபோலப் பல்ல முதலாயின வழக்கின்கட்பயின்று வாராமையின், வேறு கூறினார். பல சில வென்பன பயின்றவாயினும், பல்ல இல்ல உள்ளவென்பனவற்றோடு ஒப்புமையுடையவாகலின், இவற்றோடு கூறினார். (கச) 4

ககக. கள்ளொடு சிவணு மவ்வியற் பெயரே
கொள்வழி யுடைய பலவறி சோற்கே.

இ - ள். கள்ளென்னுயிற்றொடு பொருந்தும் அஃறிணையியற்பெயர் கள்ளீற்றொடு பொருந்துதற்குப் பலவறிசொல்லாம். எ - று 1

அஃறிணையியற்பெயராவன ஆ, நாய், குதிரை, கழுதை, தெங்கு, பலா, மலை, கடல் என்னுந் தொடக்கத்துச் சாதிப்பெயர். ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொதுவாய் நின்றவின் இயற்பெயரென்றார். இவை கள்ளென்னுயிற்றவாய், ஆக்கள், குதிரைகள் என நின்றவழிப் பன்மை விளக்கலிற் பலவறி சொல்லாயினவாறு கண்டுகொள்க. 2

அஃறிணையியற்பெயரெனவே, பாலறிபெயரேயன்றி அஃறிணைப்பொதுப்பெயருமுளவென்பது பெற்றும். 3

பாற்குரிமை சுட்டாது அஃறிணைக்குரிமை சுட்டிய, அவ்வியற்பெயரென்றார். (கரு) 4

கஎய. அன்ன பிறவு மஃறிணை மருங்கிற்
பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
வென்ன பெயரு மத்திணை யவ்வே.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட பெயர்போல்வன பிறவும், அஃறிணைக்கட்பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பால் விளங்க வந்த எல்லாப்பெயரும், அத்திணைக்குரிய. எ - று.

அன்னபிறவுமென்றதனாற் கொள்ளப்படுவன பிறிது, பிற; மற்றையது, மற்றையன; பல்லவை, சில்லவை, உள்ளது, இல்லது, உள்ளன, இல்லன என்னுந் தொடக்கத்தன. (கக)

கஎக. தெரிநிலையுடைய வஃறிணை யியற்பெயர்
ரோருமையும் பன்மையும் வினையோடு வரினே.

இ - ள். கள்ளொடு சிவனாக அஃறிணையியற்பெயர் ஒருமையும் பன்மையும் விளங்கு நிலையுடைய, அதற்கேற்ற வினையொடு தொடர்ந்தவழி. எ - று.

உ-ம். ஆ வந்தது, ஆ வந்தன; குதிரை வந்தது, குதிரை வந்தன என வினையாற் பால் விளங்கியவாறு கண்டுகொள்க.

இஃதஃறிணைப்பெயரிலக்கணமாயினும், பொதுப்பெயர் வினையொடு வந்து பால் விளங்குதலொப்புமை நோக்கி ஈண்டு வைத்தாரென்பது. அஃதேல், கள்ளொடு சிவனுமென்ப தனையும் ஈண்டுவைக்கவேனின்:—இயற்பெயர்முன்ன ராரைக் களவிபோலக் கள்ளென்பது அஃறிணையியற்பெயர்க்கு ஈராய் ஒன்றுபட்டு நின்றவின், வினையானன்றிப் பெயர்தாமே பன்மையுணர்த்தியவாம்; அதனால் அதனைப் பாலறிவந்த பெயருணர்த்துமதிகாரத்து வைத்தார். (கஎ)

கஎஉ. இருதிணைச் சொற்குமோ ரன்ன வுரிமையிற்
றிரிபு வேறுபடே மெல்லாப் பெயரு
நினையுங் காலேத் தத்த மரபின்
வினையோ டல்லது பாறேரி பிலவே.

இ - ள். இருதிணைச் சொல்லாதற்குமொத்த உரிமைய வாதவின் உயர்திணைக்கட் சென்றுழி உயர்திணைப் பெயராயும் அஃறிணைக்கட் சென்றுழி அஃறிணைப் பெயராயும் வேறு படும் விரவுப்பெயரெல்லாம், ஆராயுங்கால், தத்தமரபின் வினையோ டியைந்தல்லது, திணைவிளங்க நிலா. எ - று.

வினையொடல்ல தெனவே, திணைக்கேற்ற வாற்றான் ஈறு வேறுபடாது ஓர்ந்வாய் நிற்கவின், பெயர்தாமே நின்று தத்தமரபினென்றதனாற் பொதுவினையொடு வந்து திணை விளக்கா வென்பது பெறப்படும். 2

இனி அவை தத்தமரபின் வினையொடு பால்விளக்கு மாறு:—சாத்தன் வந்தான், சாத்தன் வந்தது; முடவன் வந்தான், முடவன் வந்தது என வந்தவாறு கண்டுகொள்க. 3

தத்தமரபின் வினையாவன உயர்திணைக்கும் அஃறிணைக்குமுரிய பதினோர்ந்துப் படர்க்கைவினை. 4

எல்லாப்பெயருமென்பதனை ஆறு போயினொரெல்லாருங் கூறை கோட்பட்டார் என்பது போலக் கொள்க. 5

இருதிணைக்கும் பொதுவாகிய சொல் வினையாற் பொதுமை நீங்கி ஒருதிணைச் சொல்லாமென்பது கருத்தாக வின், ஈண்டுப் பாலெனப்பட்டது திணையேயாம். 6

சிறப்புடைப் பொருளைத் தானினிது கிளத்தலென்பதனால் தத்தமரபின் வினையொடல்லது பாறெரிபில வென்ற ரேனும், சாத்தனொருவன்; சாத்தனென்று எனத் தத்தமரபிற் பெயரொடு வந்து பால் விளக்குதலுங் கொள்க. (கஅ) 7

கஎநு. நிகழூஉ நின்ற பலர்வரை கிளவியி னுயர்திணை யொருமை தோன்றலு முரித்தே யன்ன மரபின் வினைவயி னான.

இ - ள். நிகழ்காலம்பற்றி வரும் பலர்வரை கிளவியான் உயர்திணையொருமைப்பா ரேன்றுதலு முரித்து, அவ்வொருமைப்பா ரேன்றுதற்கேற்ற வினையிடத்து. எ - று. 1

பலர்வரை கிளவியென்றது செய்யுமென்னு முற்றுச் சொல்லே. 2

உ-ம். சாத்தன் யாழெழுமும்; சாத்தி சாந்தரைக்கும் என்றவழி யாழெழுமதலுஞ் சாந்தரைத்தலுமாகிய வினை அஃறிணைக்கேலாது, ஒருவற்கும் ஒருத்திக்கு மேற்றவின், உயர்திணை யொருமைப்பால் விளங்கியவாறு கண்டுகொள்க. 3

4 நிகழூஉநின்ற தொழிலை யுணர்த்துஞ் சொல்லை ஒற்
றமை நயத்தான் நிகழூஉநின்ற பலர்வரைகளி யென்றார்.
நிகழூஉநின்றவென்றது நிகழூநின்றவென்றவாறு.

5 நடத்தல் கிடத்தன் முதலாகிய பிறதொழில்பற்றி வரும்
பலர்வரைகளிவியான் உயர்திணையொருமை தோன்றமை
யின், அன்ன மரபின் வினைவயி னான வென்றார்.

6 தோன்றலு முரித்தென்னும் எதிர்மறை யும்மையான்,
அன்னமரபின் வினைக்கட்டோன்றாமையு முரித்தென்னுது,
பலர்வரைகளிவியாற் றேன்றாமையு முரித்தென்று கொள்க.

7 அஃதேல், யாமெழுமுஉதலுஞ் சாந்தரைத்தலு முதலாகிய
தொழில் வேறுபாடுபற்றி வருமுன்னிலை வினையானும் வியங்
கோளானும் இருவகை யெச்சத்தானுமெல்லாம் உயர்தி
ணைப்பா றேன்றுதலாற் பலர்வரைகளிவியினென வரைந்து
கூறல் பொருந்தாதெனின்:--அற்றன்று: “முன்னஞ் சேர்த்தி
முறையி னுணர்தல்” என முன்னிலைப்பெயராற் பாலுணரு
மாறு முன்னருணர்த்தப் படுதலானும், அன்னமரபின் வினை
பற்றி வரும் வியங்கோள் ஏவற்பொருண்மைத்தாகலின் ஏய
துணர்ந்து செய்யுமுயர்திணை சுட்டியல்லது பெரும்பான்மை
யும் வாராமையான் ஆண்டன்னமரபின் வினையாற்பாலுணர்
தல் ஒருதலை யன்றாகலானும், பெயரெச்சத்திற்கு முடிவாகிய
பெயரும் வினையெச்சமுஞ்சிறுபான்மை பொதுவினைகொண்ட
வழியல்லது தத்தமரபின் வினைகொண்டவழி அவ்வினையே
பால் விளக்கலான் ஆண்டெச்சம் பால் விளக்கல் வேண்டா
மையானும், அவையொழித்துப் பலர்வரைகளிவியே விதந்து
கூறினார். இருவகையெச்சத்தானும் வியங்கோளானுஞ் சிறு
பான்மை உயர்திணைப் பாரேன்றல் ஒன்றெனமுடித்த லென்
பதனாற் கொள்க.

நிகழ்காலத்துப் பிறசொல்லை நீக்குதற்குப் பலர்வரை
களி யென்றார்.

9 பன்மை விரவுப்பெயரை நீக்குதற்கு நிகழூஉநின்ற
வென்றார்.

மேல் விரவுப்பெயர் தத்தமரபின் வினையொடல்லது
 பாறெரிபிலவென்றார் இனி அவற்றானன்றிப் பொதுவினை
 யானும் பாறெரிய நிற்குமென்பதுணர்த்தியவாறு. அஃதேல்,
 சாத்தன் புற்றின்னும், சாத்தி கன்றீனும் எனச் செய்யுமென்
 னுஞ் சொல்லான் அஃறிணைப்பாலுந் தோன்றுதலின், அது
 கூறராயிற்றென்னை யெனின்:—எழுதலும் அரைத்தலும்
 அஃறிணைக்கென்னு மியைபில்லாத வாறுபோலப் புற்றின்மல்
 உயர்திணைக்கு எவ்வாற்றானு மியைபின்றெனப் படாமையா
 னும், கன்றீனும் என்புழி ஈனுமென்னும் வினையானன்றிக்
 கன்றென்னுஞ் சார்பான் அஃறிணைப்பாரேன்றுதலானும்,
 ஒருமைவினையான் ஒருவழி அஃறிணைப்பாரேன்றினும் அது
 சிறுபான்மை யாகலானும், கூறராயினாரென்பது. (ககூ)

கஎசு. இயற்பெயர் சினைப்பெயர் சினைமுதற் பெயரே
 முறைப்பெயர்க் கிளவி தாமே தானே
 யெல்லா நீயீர் நீயெனக் கிளந்து
 சோல்லிய வல்ல பிறவு மாஅங்
 கன்னவை தோன்றி னவற்றொடுங் கொளலே.

விரவுப்பெயர் பாறெரிய நிற்குமாறுணர்த்தி, இனி 1
 அவை தம்மையுணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டார்.

இ - ள். இயற்பெயர் முதலாக நீயென்பதீராக எடுத்துச் 2
 சொல்லப்பட்டன வல்லாத அன்னபிறவும் ஆண்டு வருமாயிற்
 சொல்லப்பட்ட வற்றொடுங் கூட்டுக. எ - று.

இயற்பெயராவன சாத்தன் கொற்றன் என வழங்குதற்
 பயத்தவாய் நிமித்தமின்றிப் பொருளேபற்றி வருமிடுபெயர்.
 இயற்பெயரெனினும் விரவுப்பெயரெனினுமொக்குமாயின், 3
 அவற்றுள் ஒரு சாரனவற்றிற்கு அப்பெயர் கொடுத்த
 தென்னையெனின்:—அவற்றது சிறப்பு நோக்கி அப்பெயர்
 கொடுத்தார்; பாணியுந் தாளமும் ஒருபொருள் வாயினும்
 இசை நூலார் தாளத்துள் ஒருசாரனவற்றிற்குப் பாணியென்
 னும் பெயர் கொடுத்தாற் போலவென்பது.

சினைப்பெயராவன பெருங்காலன், முடவன் என அச் 4
 சினைபுடைமையாகிய நிமித்தம்பற்றி முதன்மேல் வரும்

பெயர். சினைமுதற் பெயராவன சித்தலைச்சாத்தன், கொடும் புறமருதி எனச் சினைப்பெயரொடு தொடர்ந்துவரு முதற் பெயர். சாத்தன், மருதியென்னு முதற்பெயர் சினைப்பெய ரொடு தொடர்ந்தல்லது பொருளுணர்த்தாமையிற் சினை முதற்பெயராயின. முறைப்பெயராவன தந்தை தாயென முறைபற்றி முறையுடைப்பொருண்மேல் வருவன. முறையாவது பிறனியான் ஒருவனோடொருவற்கு வருமியைபு. அல்லனவைந்துந் தம்மையுணர்த்தினின்றவாகலான், தாமென்பது முதலாகிய சொல்லேயாம்.

5 பிறவுமென்றதனான், மக, குழவி போல்வன கொள்க. இவற்றை உயர்திணைப் பெயரென்றாரால் உரையாகிரியரெ னின்:—மரபியலுள் “மகவுந் பிள்ளையும் பறமும் பார்ப்பு— மவையு மன்ன வப்பா லான” எனவும், “குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை” எனவும், அவை அஃறிணைக் காதல் கூறி, “குழவியு மகவு மாயிரண் டல்லன—கிழவ வல்ல மக்கட் கண்ணே” என வுயர்திணைக்கு மோதிவைத்தாராக லின், அவை விரவுப்பெயரேயாம்; அதனான் அது போலி யுரையென்க.

6 ஒருநிமித்தத்தான் இரண்டு திணைப்பொருளு முணர்த்து தலின், விரவுப்பெயர் பொருடோறு நிமித்த வேறுபாடுடைய பலபொருளொருசொலன்மையறிக. (உ0)

கஎடு. அவற்றுள்,

நான்கே யிற்பெயர் நான்கே சினைப்பெயர்
நான்கேன மொழிமனார் சினைமுதற் பெயரே
முறைப்பெயர்க் கிளவி யிரண்டா கும்மே
யேனைப் பெயரே தத்த மரபின.

1 இ - ள். மேற்கூறிய விரவுப்பெயருள் இயற்பெயருஞ் சினைப்பெயருஞ் சினைமுதற்பெயரும் ஒரொன்று நந்நான்காம்; முறைப்பெயர் இரண்டாம்; ஒழிந்தன ஐந்துபெயருந் தத்த மிலக்கணத்தனவாம். எ - று.

2 தத்தமிலக்கணத்தன வென்றது பொது விலக்கணத்தன வல்ல சிறப்பிலக்கணத்தனவேயா மென்றவாறு. எனவே,

அவை ஒரொன்றாகி நிற்குமென்றவாரும். ஈண்டுத்தத்தமென்பது, அந்நிகரனவெனப் பொதுமை சுட்டாது, ஒரொன்றாய் நின்ற பெயரைச்சுட்டி நின்றது. தனிப்பெயரைந்தும் விரிப்பெயர் பதினான்குமாகப் பத்தொன்பதென்றவாரும்.

சூறப்பட்ட பெயரது பாகுபாடாகிய ஒருபொருணுதலுதல் பற்றி ஒருசூத்திரமாயிற்று. நான்காய் விரிதலும் இரண்டாய் விரிதலுந் தாமேயாதலுமாகிய பொருள் வேற்றுமையான் மூன்றுசூத்திர மெனிணுமையும். (உக)

கஎகூ. அவைதாம்,

பெண்மை யியற்பெய ராண்மை யியற்பெயர்
பன்மை யியற்பெய ரோருமையிற் பெயரென்
றந்நான் கேன்ப வியற்பெயர் நிலையே.

கஎஎ. பெண்மைச் சினைபெய ராண்மைச் சினைப்பெயர்
பன்மைச் சினைப்பெய ரோருமைச் சினைப்பெய
றந்நான் கேன்ப சினைப்பெயர் நிலையே. [ரேன்

கஎஅ. பெண்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
யாண்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
பன்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
யோருமை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரென்
றந்நான் கேன்ப சினைமுதற் பெயரே.

கஎகூ. பெண்மைமுறைப்பெய ராண்மைமுறைப்பெய
ரூயிரண் டென்ப முறைப்பெயர் நிலையே. [ரேன்

இயற்பெயர் முதலிய நான்கன் விரியாகிய பதினான்கும் இவையென வுணர்த்தியவாறு. 1

இவற்றிற்குதாரணம் முன்னர்க் காட்டுதும். 2

இயற்பெயர் முதன்மூன்றும் ஒரொன்று நந்கான்காய் விரிதலும், முறைப்பெயர் இவ்விரண்டாதலும், மேலைச்சூத்திரத்தாற் பெறப்பட்டமையான் அந்நான்கும் இரண்டுமாவன இவையென்பது இச்சூத்திரங்கட்குக் கருத்தாகக் கொள்க. இவ்வாறிடர்ப் படாது தொகைச் சொற்களைப் பயனிலையாகக் கொள்ளவே, இச்சூத்திரங்களான் அவையின்ன வென்றலும் 3

இத்துணைய வென்றலும் பெறப்படுமாகலின், மேலேச்சுத் திரம் வேண்டாவெனின்:—அற்றன்று: இவற்றான் விரவுப் பெயர் பத்தொன்பதென்னும் வரையறை பெறப்படாமையானும், வகுத்துக்கூறல் தந்திரவுத்தியாகலானும், அது வேண்டுமென்பது. (உஉ) (உங்) (உச) (உரு)

கஅய. பெண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு மொன்றற்கு மொருத்திக்கு மொன்றிய நிலையே.

மேற்கூறிய பதினான்குபெயரும் இருகிணையும்பற்றிப் பாலுணர்த்திய வெடுத்துக்கொண்டார். அவை பெண்மைப் பெயர் நான்கும், ஆண்மைப்பெயர் நான்கும், பன்மைப்பெயர் மூன்றும், ஒருமைப்பெயர் மூன்றுமாம்.

இ - ள். பெண்மைபற்றிவரு நான்குபெயரும், அஃறிணைப் பெண்ணொன்றற்கும் உயர்திணை யொருத்திக்கும் உரிய. எ - று.

அந்நான்குமாவன, பெண்மை யியற்பெயரும், பெண்மைச் சினைப்பெயரும், பெண்மைச் சினைமுதற்பெயரும், பெண்மை முறைப்பெயருமேயாம்.

உ-ம். சாத்தி வந்தது; சாத்தி வந்தாள். எ-ம். முடத்தி வந்தது; முடத்தி வந்தாள். எ-ம். முடக்கொற்றி வந்தது; முடக்கொற்றி வந்தாள். எ-ம். தாய் வந்தது; தாய் வந்தாள். எ-ம். அவை முறையானே அஃறிணைப் பெண்மைக்கும், உயர்திணைப் பெண்மைக்கும், உரியவாய் வந்தவாறு கண்டு கொள்க. முடமென்பது சிணையது விகாரமாகலிற் சிணையாயிற்று.

ஒன்றற்குமெனப் பொதுப்படக் கூறினானும், பெண்மைசுட்டிய பெயரென்றமையான் அஃறிணைப்பெண்ணென்றேயாம். இஃது “ஆண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரும்” என்புழியுமொக்கும்.

ஒன்றிய நிலையுடையவற்றை ஒன்றிய நிலையென்றார். ( )

கஅக. ஆண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு மொன்றற்கு மொருவற்கு மொன்றிய நிலையே.

இ - ள். ஆண்மை பற்றி வரு நான்குபெயரும், அஃறணையா னென்றற்கும், உயர்திணை யொருவனுக்கும், உரிய. ௧ - ௩.

அந்நான்குமாவன ஆண்மை யியற்பெயரும், ஆண்மைச் சினைப்பெயரும், ஆண்மைச் சினைமுதற்பெயரும், ஆண்மை முறைப்பெயருமேயாம்.

உ-ம். சாத்தன் வந்தது; சாத்தன் வந்தான். எ-ம். முடவன் வந்தது; முடவன் வந்தான். எ-ம். முடக்கொற்றன் வந்தது; முடக்கொற்றன் வந்தான். எ-ம். தந்தை வந்தது; தந்தை வந்தான். எ-ம். அவை முறையானே அஃறிணையானென்றற்கும், உயர்திணையாண்பாற்கும், உரியவாய் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன. (உஎ)

க.அ.உ. பன்மை சுட்டிய வேல்லாப் பெயரு மொன்றே பலவே யொருவ ரென்னு மென்றிப் பாற்கு மோரன் னவ்வே.

இ - ள். பன்மை சுட்டிவரு மூன்றுபெயரும், அஃறிணையொருமையும் அத்திணைப் பன்மையும் உயர்திணை யொருமையு மெனச் சொல்லப்பட்ட மூன்றுபாற்கும், உரிய. ௧ - ௩.

அம்மூன்றுமாவன பன்மை யியற்பெயரும், பன்மைச் சினைப்பெயரும், பன்மைச் சினைமுதற்பெயருமாம்.

உ-ம். யானை வந்தது; யானை வந்தன; யானை வந்தான்; யானை வந்தாள். எ-ம். நெடுங்கழுத்தல் வந்தது; நெடுங்கழுத்தல் வந்தன; நெடுங்கழுத்தல் வந்தான்; நெடுங்கழுத்தல் வந்தாள். எ-ம். பெருங்கால் யானை வந்தது; பெருங்கால் யானை வந்தன; பெருங்கால் யானை வந்தான்; பெருங்கால் யானை வந்தாள். எ-ம். அவை முறையானே அஃறிணையொருமைக்கும், அத்திணைப்பன்மைக்கும், உயர்திணையொருமைக்கும், உரியவாய் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

பன்மைக்கேயன்றி ஒருமைக்கு முரியவாய் வருவனவற்றைப் பன்மைப் பெயரென்ற தென்னையெனின்:—நன்று சொன்னாய்: பெண்மைப்பெயர் முதலாயினவும் பிறபெயரா

லுணர்த்தப்படாத பெண்மை முதலாயினவற்றையு முணர்த்தலானன்றே அப்பெயர்வாயின. என்னை? பெண்மை முதலாயின பிறபெயரா லுணர்த்தப்படுமாயின் அப்பெண்மை முதலாயினவற்றான் அப்பெயர் வரைந்து சுட்டலாகாமையின். பன்மைப்பெயர், ஒருமை யுணர்த்துமாயினும், பிறவாற்றானுணர்த்தப்படாத பன்மையை ஒருகாலுணர்த்தலின் அப்பன்மையான் அவை வரைந்து சுட்டப்படுதலின், அப்பெயர்வாயின. அற்றேனும், பன்மை சுட்டிய பெயரென்றமைபாற்பன்மையே யுணர்த்தல்வேண்டுமெனின்:--அற்றன்று: இயைபின்மை நீக்கலும் பிறிதினியைபு நீக்கலுமென விசேடித்தல் இருவகைத்து. வெண்குடைப்பெருவிறல் என்றவழிச் செங்குடைமுதலி யவற்றோடு இயைபுநீக்காது வெண்குடையோடு இயைபின்மை மாத்திரை நீக்கி வெண்குடையா னென்பது படநிற்றலின், அஃதியைபின்மை நீக்கலாம். கருங்குவளை என்றவழிச் செம்மை முதலாயினவற்றோடு இயைபு நீக்கலின், இது பிறிதினியைபு நீக்கலாம். பன்மை சுட்டிய பெயரென்பது வெண்குடைப்பெருவிறல் என்பதுபோல, ஒருமையியைபு நீக்காது பன்மை சுட்டுதலோடு இயைபின்மை மாத்திரை நீக்கிப் பன்மை சுட்டுமென்பது பட நின்றது. அதனால் விசேடிக்குங்காற் பிறிதினியைபு நீக்கல் ஒருதலையன்றென்க. அஃறிணையொருமையும் அத்திணைப் பன்மையும் உயர்திணையொருமையுமாகிய பலவற்றையும் உணர்த்தலாற் பன்மை சுட்டிய பெயரென்பாருமுளர். அஃதுரையாசிரியர் கருத்தன்மை அவ்வரையான் விளங்கும். *

என்றிப்பாற்கு மென்னுமும்மை, இம்முன்றுபாற்கு மென்பதுபட நின்றலின், முற்றும்மை. (உஅ)

கஅ௩. ஒருமை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு மொன்றற்கு மொருவற்கு மொன்றிய நிலையே.

* பன்மை சுட்டிய பெயரென்றது இயைபின்மை மாத்திரை நீக்கிய விசேடணமடுத்து நின்றதெனச் சேராவரையரும் நச்சினூர்க்கினியரும் உரைத்ததனை மறுத்துப் பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணமடுத்து நின்றதென நாட்டினூர் நன்னூல்விருத்திகாரர். பெயரியலில் “ஒன்றே யிருத்திணைத் தன்பா லேற்கும்” என்னுஞ் சூத்திரவுரையிற் காண்க.

இ-ள். ஒருமைசுட்டி வருமூன்று பெயரும், அஃறிணை யொருமைக்கும், உயர்திணை யொருமைக்கும், உரிய. எ - று.

அம்மூன்றுமாவன, ஒருமையிற்பெயரும், ஒருமைச்சினைப்பெயரும், ஒருமைச்சினைமுதற்பெயருமாம்.

உ-ம். கோதை வந்தது; கோதை வந்தான்; கோதை வந்தாள். எ-ம். செவியிலி வந்தது; செவியிலி வந்தான்; செவியிலி வந்தாள். எ-ம். கொடும்புறமருதி வந்தது; கொடும்புறமருதி வந்தான்; கொடும்புறமருதிவந்தாள். எ-ம். அவை முறையானே அஃறிணையொருமைக்கும், உயர்திணையொருமைக்கும், வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

பெண்மைப்பெயரும் ஆண்மைப்பெயரும் ஒருமைபுணர்த்துமாயினும், இவை பெண்மை ஆண்மையென்னும் வேறுபாடுணர்த்தாது ஒருமைபுணர்த்தலான், இவற்றை ஒருமைப்பெயரென்றார். (உசு)

க.உச. தாமென் கிளவி பன்மைக் குறித்தே.

தத்தமரபினவெனப்பட்ட பெயர் பாற்குரியவாய் வருமாறுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். தாமென்னும் பெயர் இருதிணைக்கண்ணும் பன்மைப்பாற்குறித்து. எ - று.

உ-ம். தாம் வந்தார்; தாம் வந்தன என வரும். (நூ)

க.உரு. தானென் கிளவி யொருமைக் குறித்தே.

இ - ள். தானென்னும் பெயர் இருதிணைக்கண்ணும் ஒருமைப்பாற்குறித்து. எ - று.

உ-ம். தான் வந்தான்; தான் வந்தாள்; தான் வந்தது என வரும். (நக)

க.உசு. எல்லா மென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி பல்வழி நுதலிய நிலைத்தா கும்மே.

இ - ள். எல்லாமென்னும் பெயர் இரண்டுதிணைக்கண்ணும் பன்மை குறித்து வரும். எ - று.

3/ வழியென்றது இடம். பொருள் சொன்னிகழ்தற்கிடமாகவிற் பல்பொருளைப் பல்வழி யென்றார்.

3/ உ-ம். எல்லாம் வந்தேம்; எல்லாம் வந்தீர்; எல்லாம் வந்தார்; எல்லாம் வந்தன என வரும்.

4/ எல்லாமென்னும் பெயர் இரண்டு திணைக்கண்ணும் பன்மை குறித்து வருமென்னுது பல்வழியென்றது, மேனியெல்லாம் பசலை யாயிற்று என ஒருபொருளின் பலவிடங்குறித்து நின்றலு முடைத்தென்பதூஉம் கோடற்குப் போலும். அஃது எஞ்சாப் பொருட்டாய் வருவதோருரிச்சொ லென்பாருமுளர். (ஊஉ)

கஅஎ. தன்னு ளுறுத்த பன்மைக் கல்ல துயர்திணை மருங்கி னுக்க மில்லை.

1/ இ - ள். எல்லாமென்னுஞ்சொல், உயர்திணைக்காங்கால், தன்மைப்பன்மைக்கல்லது முன்னிலைப்பன்மைக்கும் படர்க்கைப்பன்மைக்கும், ஆகாது. எ - று.

2/ 'நெறிதா ழிருங்கூந்த னின்பெண்டி ரெல்லாம்' எனப் படர்க்கைக்கண்ணும் வந்ததாலெனின்:--எழுத்ததிகாரத்துள் "உயர்திணை யாயி னம்மிடை வருமே" எனத் தன்மைக் கேற்ற சாரியை கூறினமையானும், ஈண்டு நிபமித்தலானும், அஃதிட வழுவமைதியாமென்பது.

3/ தன்மைச்சொல் அஃறிணைக்கின்மையின், எல்லா மென்பது பொதுமைபிற் பிரிந்து தன்னுளுறுத்த பன்மைக்கண் வந்துழி உயர்திணையிற்றுப் பெயரெனப்படினும், இருதிணைப் பன்மையு முணர்த்துதற் கேற்றுப் பொதுப் பிரியாது நின்ற வழி வீரவுப்பெயராதற் கிழுக்கின்மையறிக.

4/ எல்லாப்பார்ப்பாரும், எல்லாச்சான்றாரும் எனப் படர்க்கைக்கண் வருதலும் கோடற்குத் தன்னுளுறுத்த பன்மைக் காங்கால் உயர்திணை மருங்கினல்ல தாகாதென மொழிமாற்றியுரைத்தாரால் உரையாசிரியரெனின்:--படர்க்கைக்கண் வருதல் இடவழுவமைதியென்றவழிப்பிட்டு மிழுக்கின்மையானும், "தன்மைச் சொல்லே யஃறிணைக் கிளவி" எனவும்,